

Заточениникътъ С. З.

(прѣзъ 1875 год.)

Ясна свѣтло мѣсечинко !

Кажи, теб' се моля,

Да ли има другий кат' менъ

Въ таквази неволя ?

Да ли има друго сърдце

Тѣй тѣжко ранено,

Прѣшълнено съ тѣжки мжки

И въ кърви облѣно !

Азъ бѣхъ веселъ и прѣкарвахъ

Честити години :

Обиколенъ съ баща, майка,

Братя и родинни.

Всичко бѣше прѣдъ очи ми

Хубаво засмѣно ;

Красни цвѣтя, росни трѣви

И поле зелено.

Младъ и буенъ натоваренъ

Съ богати надѣжди ;

Не се грижахъ, не очаквахъ

Никакви прѣмежди.

Но зла сждба налѣте ме

Надѣжди прѣсече,

Тѣжка ржка неправедно

Далечъ ме отвлѣче.

Азъ оставихъ всичко що бѣ

За менъ драго, мило ;

Вмѣсто радостъ и веселье

Наслѣдихъ тѣглило.